

תוספת מס' 1

על העיתון הרשמי גליון מיוחד מס' 1650 מיום 27 בפברואר, 1948.

התוכן:

מס' 1

1	—	—	—	—	פקודת נזיקים אזרחיים (תיקון), מס' 1 לש' 1948
2	—	—	—	—	פקודת בתי סוהר (תיקון), מס' 2 לש' 1948
2	—	—	—	—	פקודת פספורטים (תיקון), מס' 3 לש' 1948

פקודת נזיקים אזרחיים (תיקון),

מס' 1 לש' 1948

פקודה הבאה לתקן את פקודת הנזיקים האזרחיים, 1944.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הנזיקים האזרחיים (תיקון), 1948, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת הנזיקים האזרחיים, 1944, הנקראת להלן "הפקודה העיקרית".

2. סעיף 58 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך הפקעת סעיף-קטן (2) שבו, והחלפתו בסעיף-הקטן הבא:—

„(2) אם — בכל תביעה משפטית על נזיקים אזרחיים —

(א) תתעורר שאלת זכות-קניין בנכסים דלא-ניידי בבית-משפט מחוזי, יהיה נודע לאותו בית-משפט שיפוט להכריע באותה שאלה, יהיה שווים של אותם נכסים דלא-ניידי אשר יהיה,

(ב) תתעורר שאלת זכות-קניין בנכסים דלא-ניידי בבית-משפט של שופט שלום, כי אז יהיה נודע לאותו בית-משפט שיפוט להכריע באותה שאלה, אם לא יעלה שווים של אותם נכסים דלא-ניידי על מאתיים וחמישים פונט, אולם אותו בית-משפט יעביר אותה תביעה לבית-המשפט המחוזי, אם יעלה שווים של אותם נכסים דלא-ניידי על מאתיים וחמישים פונט, ולאחר מכן לא יהיה נודע עוד לבית-המשפט של שופט שלום שיפוט באותו עניין, ולבית-המשפט המחוזי יהיה נודע שיפוט לעיין באותה תביעה משפטית ולהכריע בכל שאלות המתעוררות בה.

ולא יהיה נחוץ להעביר לבית-משפט לקרקעות שום שאלה כזאת על זכות-קניין בנכסי דלא-ניידי.

מקום, אשר — בהמשך לקביעותיו של סעיף-קטן זה — מכריע בית-משפט של שופט שלום בשאלת זכות-קניין בנכסים דלא-ניידי, היה יהיה ערעור בפני בית-המשפט המחוזי — כדבר שבזכות — על פסק-דינו של בית-המשפט ההוא, שניתן בעניין התביעה המשפטית, שבה נתעוררה אותה שאלה של זכות-קניין, למרות כל דבר הכלול בסעיף 13 של פקודת שיפוט בתי-משפט השלום, 1947, אם נימוק הערעור, או אחד מנימוקי הערעור, הוא כי אותה שאלה הוכרעה שלא כדין."

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

25 בפברואר, 1948.

פקודת בתי-הסוהר (תיקון).

מס' 2 לש' 1948.

פקודה הבאה לתקן את פקודת בתי-הסוהר, 1946.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת בתי-הסוהר (תיקון), 1948, ותהיה נקראת מס' 3 לש' 1946, ומתבארת כאחת עם פקודת בתי-הסוהר, 1946, הקרוייה להלן "הפקודה העיקרית".
2. סעיף 42 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שתוכנס בו, מיד לאחר פסקה (ב) שבו, הפסקה הבאה כפסקה (ג):—
"ג) משהעסיקו מחדש לאחר השלימו חמש-עשרה שנות שירות, הוא פורש על-סמך עדות רפואית — כדי הנחת דעתו של הנצעב העליון — האומרת כי מפאת איזו תשישות שכלית או גופנית אין הוא מוכשר למלא את חובות משרתו, וכי אותה תשישות עלולה להיות תשישות של קבע, או".
3. יהיו ורואים את קביעותיה של הפקודה הזאת כאילו קיבלו תוקף ביום האחד באפריל, 1946.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

25 בפברואר, 1948.

תזכיר.

הפקודה הזאת מחוקקת-מחדש — מתוך כפיפות להחלפות קטנות — קביעה, שהיתה כולה לפני חיקוקה של פקודת בתי-הסוהר (תיקון), 1947, בפסקה (ב) (שסופרה עתה מחדש כפסקה (ג)) של סעיף 42 מן הפקודה העיקרית, שהושמטה ממנה בטעות, כשחוקקה פקודת בתי-הסוהר (תיקון), 1947.

פקודת פספורטים (תיקון).

מס' 3 לש' 1948.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הפספורטים, 1934.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הפספורטים (תיקון), 1948, ותהיה נקראת מס' 35 לש' 1934, ומתבארת כאחת עם פקודת הפספורטים, 1934, הקרוייה להלן "הפקודה העיקרית".